

Bemærkninger til forslaget

1. Baggrund for forslaget

Det skal være hævet over enhver tvivl, at nabohjælp ikke er sort arbejde, og at ingen skal beskattes af det arbejde, de laver på deres egen ejendom.

Vurderingen af, hvor meget sort arbejde der laves i Danmark varierer meget, fra Rockwool Fondens analyser, udenlandske analyser til Skatteministeriets egne vurderinger. Usikkerheden er bl.a. udtryk for, at der ikke er tilstrækkeligt klare regler for, hvad der er sort arbejde, og hvad der ikke er. Det vil Det Radikale Venstre gerne have ændret.

Sort arbejde er at snyde andre og er derfor klart uacceptabelt. Men når reglerne er uklare, og selv almindelig nabohjælp kan blive betragtet som sort arbejde, så skabes en naturlig protest og modstand mod reglerne. Herefter er der ikke langt til, at grænserne skrider, og at også oplagte tilfælde af sort arbejde bliver alment accepteret, »for systemet er jo alligevel urimeligt i forvejen«. Det underminerer tilliden til velfærds-samfundet.

Derfor ville det være ønskværdigt med klarere grænser mellem sort arbejde og vennetjenester. Midlet er enklere skatteregler – resultatet vil være større retssikkerhed. Det forhindrer ikke i sig selv bevidst misbrug og fjerner ikke alle grænsetilfælde. Ingen regler kan tage højde for alle tilfælde. Men med mere snusfornuftige og mindre emsige grænser, der signalerer nogle principielle og logiske retningslinjer er Det Radikale Venstre overbevist om, at vi i fællesskab til gengæld kan holde hinanden fast på, at reelt sort arbejde ikke er acceptabelt.

Der er to områder, hvor Det Radikale Venstre ønsker at sætte ind: vennetjenester og eget arbejde.

2. Vennetjenester

Efter gældende regler og praksis skal der i de tilfælde, hvor en person under en eller anden form modtager vederlag for sin arbejdsindsats, f.eks. i form af naturalier, eller ved, at andre arbejder vederlagsfrit for personen, ske beskatning. Beskatningen sker – i modsætning til nedenfor under pkt. 3 – uanset om arbejdet

er udført inden for den pågældendes fagområde, og uanset om der er skabt et formuegode, idet der her er ydet vederlag for arbejdsindsatsen. Ved vederlagsfrit arbejde på formuegoder tilhørende andre, f.eks. venner eller familie, beskattes den pågældende ikke af nogen værdi heraf. Derimod må modtageren i sådanne tilfælde principielt være skattepligtig af den modtagne gave. I praksis beskattes modtageren dog kun, hvis den modtagne gave har en væsentlig værdi.

Det Radikale Venstre mener, at det skal fremgå klart, at vennetjenester ikke er skattepligtige.

Det bør som udgangspunkt være sådan, at der kun er skattepligt, når der foreligger betaling eller aftale om konkret modydelse – ellers er der bare tale om vennetjenester, selv om det kan ligge i luften, at man til gengæld for en modtaget tjeneste engang i fremtiden vil gøre gengæld. At man inden for rimelighedens grænser hjælper hinanden, hvor man kan, er en del af normale sociale relationer, og det skal ikke kriminaliseres – tværtimod.

Prøv f.eks. at se det absurde i en situation, hvor en tømrer hjælper sin nabo med at sætte et skab op i hans garage, og naboen byder på middag om aftenen. Der kan man argumentere for, at det er en del af en aftale om aflønning for arbejdet, at tømreren får gratis mad. Det er absurd at kalde det sort arbejde – og hvordan kan en sådan beskatning i øvrigt nogensinde håndhæves?

Der ligger desværre en afgørelse fra Landsskatte retten, som ikke er særligt grundigt begrundet, hvilket gør billedet lidt mudret, og som har skabt præcedens. Sagen drejer sig om to svogre, hvor den ene er murer og den anden automekaniker. Det ene år hjælper mureren mekanikeren med hans hus, og året efter hjælper mekanikeren med svogerens bil. I begrundelsen for dommen er det ikke klart, om man mener det bevist, at der lå fast aftale om konkret modydelse, eller man mener, der skal være skat på vennetjenester. I sagen blev mekanikeren beskattet af værdien af murerarbejdet, mens mureren blev beskattet af værdien af auto-reparationerne.